

er givet noget lignende Regler som foranført med Hensyn til Arbejder, der skulle udføres efter de i Lovens foregaaende Paragraffer indeholdte Regler, dog at der ikke er tillagt Formanden nogen Ret til at kræve Udgiften refunderet af Kommunens Kasse. Medens det nu imidlertid findes naturligt og stemmende med Vandløbslovens almindelige Principper, at de interesserede Parter ogsaa paa det i nærværende Lovforslag omhandlede Omraade have en Ret til at faa det manglende Arbejde udført, maa det, navnlig her hvor der kan være Spørgsmaal om Udførelsen af endog ret bekostelige Arbejder, anses for ubilligt, at Formanden for Vandsynsmændene skal staa i Forskud, end sige være udsat for selv at komme til at afholde de med Arbejdets Udførelse forbundne Udgifter. Man er derfor gaaet et Skridt videre end Ingeniørforeningens Forslag, hvorefter dog Formanden skulde staa i Forskud for disse Udgifter, idet man

har foreslaaet, at det er den kommunale Bestyrelse, der skal lade Arbejdet udføre paa den forsømmeliges Regning og eventuelt lade Beløbet inddrive ved Udpantning. Ganske vist er der herved en Mulighed for, at Kommunens Kasse, i Tilfælde af, at Beløbet ikke kan erholdes, endelig maa afholde Udgifterne ved Arbejdets Udførelse. Faren for, at denne Mulighed skulde blive til Virkelighed, er neppe ret stor, men man undgaar at stille den i og for sig urimelige og ubillige Fordring til Formanden for Vandsynsmændene, at han skal staa i Forskud for Beløbet, hvad han maaske i mange Tilfælde ikke er i Stand til, og endelig maa det heller ikke oversees, at Kommunen i mange, maaske de fleste, Tilfælde dog vil være interesseret i, at Afledningen af Spildevandet i Kommunen sker paa en tilfredsstillende Maade. Ligeledes har man anset det for rettest at fastsætte, at de Kendelser, der afsiges efter §§ 55 og 57, skulle være inappellable.